

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว	มีเบ็ดน้อยตัวหนึ่ง	เป็นลูกเบ็ดที่มีขนสีชมพูมุกๆมอมแมมดูไม่น่าจักเบ็ดน้อยไม่ชอบสีส้มของตัวเองเลย มันอยากจะเป็นสีอื่น	
เมื่อนางฟ้า	ตัวจิ๋วรอดพ้นจากอันตราย	เธอจึงนึกอยากขอบคุณเบ็ดน้อยที่มีน้ำใจในคงที่มอบพรวิเศษ	7
แน่นอน	สิ่งที่ลูกเบ็ดปรารถนาก็คือการมีขนที่งดงามมันจับตัวอื่นๆ	เบ็ดน้อยจึงอธิษฐานขอให้ขนของมันกลายเป็นสีขาวยิ่งดู	
เมื่อสิ้นคำอธิษฐาน	ลูกเบ็ดก็กลายเป็นเบ็ดขาวตัวน้อยที่ดูน่าเอ็นดูอย่างเหลือเชื่อในน้ำด้วยความภาคภูมิใจในสีที่มันได้เลือก	ความฝันของมันเป็นจริงขึ้นมา	
ในขณะนั้นเอง	เจ้าลูกเบ็ดนึกสนุกคิดอยากจะมีลวดลายเด่นชัดพิเศษมากขึ้นไปอีก	เบ็ดน้อยจึงใช้พรวิเศษที่เหลืลองแต่งแต้มลวดลายให้ตัว	

ลูกเบ็ดใช้พรข้อที่สอง	เนรมิตให้มันมีจุดสีดำกระจายอยู่ตามตัวคล้ายกับลูกเต๋ายักษ์	มันก็กลับไม่พอใจจุดสีดำเหล่านั้นนัก	"
"	แบบนี้คงต้องโดนล้อแน่ๆ	เปลี่ยนลายที่ดูเท่ๆ	"
"	สีแบบนี้ดูแก่จังเลย	เปลี่ยนเป็นสีที่ดูสดใสอีกหน่อยดีกว่า	"

ในขณะที่ลูกเบ็ดกำลังชื่นชม	กับขนสีรุ้งของตัวเองนั้น	จู่ ๆ	เจ้าเบ็ดน้อยก็ได้ยินเสียงฝีเท้าของผู้คนและเสียงน้ำพุพุ่งขึ้น
----------------------------	--------------------------	-------	--

ลูกเบ็ดตกใจมากเมื่อเห็นปืน ยาวและเขี้ยวขาวๆ ที่ดาหน้ากันเข้ามา มันจึงรีบดำผุดดำว่ายเพื่อหาที่หลบภัยอย่างรวดเร็ว

ในที่สุด เจ้าเบ็ดน้อยก็ค้นพบคุณค่าของขนชะมูดซึ่งมันตั้งใจเป็นครั้งสุดท้ายด้วยการนำมันไปแลกแลกกลายเป็นลูกเบ็ดซีเห่แสนวิเศษ

